

Przemysł, 24.10.2014 r.

Urząd Gminy w Żurawicy	
Wpł. dnia	17. 11. 2014
Nr	513/PP/bis 2

D E C Y Z J A

Na podstawie art. 138 par. 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz.U. z 2013 r. poz. 267 ze zm.), w związku z art. 59 ust. 1 pkt 2, art. 63 ust. 1, art. 64 ust. 1, art. 68 ust. 1 i 2, art. 70 ust. 1, art. 71 ust. 2 pkt 2, art. 73, art. 75 ust. 1 pkt 4, art. 77 ust. 1, art. 82, art. 85 i art. 86 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. Nr 199, poz. 1227 ze zm.) oraz par. 3 ust. 1 pkt 6 lit. b rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. Nr 2013 r., poz. 1397), po rozpatrzeniu odwołania Firmy Handlowej „Sancoop” Sp. z o.o. z siedzibą w Ostrowie 338, 37-700 Przemysł, KRS: 0000109227, reprezentowanej przez pełnomocnika adwokata Tomasza Urbana, od decyzji Wójta Gminy Żurawica znak: IOS-II-6220.16.49.14 z dnia 02.09.2014 r. w przedmiocie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko,

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Przemysłu w składzie:

Przewodniczący – Jan Kalita
Członek (spr.) - Bogusław Kruk
Członek - Joanna Wilk

na posiedzeniu w dniu 24.10.2014 r. postanowiło :

u c h y l i ć

w całości zaskarżoną decyzję i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia przez Wójta Gminy Żurawica.

U Z A S A D N I E N I E

Zaskarżoną decyzją, wydaną na podstawie art. 104, art. 107 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j.t. Dz.U. z 2013 r. poz. 267 ze zm.) art.71 ust. 2 pkt 2, art. 73, art.75 ust.1 pkt 4, art.77 ust. 1, art. 82, art. 85, art. 86 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. z 2008 r. Nr 199, poz 1227 z zm.) i par. 3 ust. 1 pkt 6 lit b rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogąco znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. z 2010 r Nr 2013, poz. 1397), po rozpatrzeniu wniosku Firmy Handlowej „Sancoop” Sp. z o.o., Ostrow 338, 37-700 Przemysł w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia polegającego na budowie dwóch elektrowni wiatrowych o mocy 2 x 2,3 MW o wysokości masztów H=115 m na działkach

nr 1147/8 i nr 1311 położonych w miejscowości Maćkowice gm. Żurawica, Wójt Gminy Żurawica odmówił wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla wnioskowanego przedsięwzięcia.

Odwołanie od decyzji złożyła Firma Handlowa „Sancoop” Sp. z o.o. z siedzibą Ostrów 338, 37-700 Przemyśl, KRS: 0000109227, reprezentowana przez pełnomocnika adwokata Tomasza Urbana.

Odwołujący zaskarżył decyzję w całości, zarzucając jej błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie:

- art. 7, 77 par. 1, 80 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2013 r. poz. 267), poprzez brak rozpatrzenia całego zgromadzonego materiału w sprawie, gdzie organ wydając zaskarżoną decyzję, nie wziął pod uwagę całościowego materiału dowodowego tylko oparł się jedynie na wybranych elementach korzystnych dla przyjętej przez siebie koncepcji;
- art. 77 par. 1 w zw. z art. 80 K.p.a. poprzez zaniechanie rozpatrzenia całego materiału dowodowego, w szczególności sporządzonego w sprawie raportu, Postanowienia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska uzgadniającego warunki realizacji przedsięwzięcia, Opinii Sanitarnej Podkarpackiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego, a także pozostałych dowodów zgromadzonych w sprawie;
- art. 75 par. 1 K.p.a. w zw. z art. 80 K.p.a. w zw. z art. 77 par. 1 K.p.a. w zw. z art. 64 ust. 1 pkt 1, art. 57 ust. 1 pkt 2, art. 58 pkt 1 pkt 1,2,3, ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko, poprzez powołanie się na dowód w postaci protestów mieszkańców lokalnej społeczności, fakt niezgodności planowanego przedsięwzięcia z stadium uwarunkowania i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz innych niezasadnych powodów co doprowadziło do wydania błędnej decyzji przy całkowitym pominięciu wymaganych prawem decyzji i opinii organów uzgadniających i opiniujących w sprawie;
- art. 8 K.p.a. poprzez prowadzenie postępowania w sposób nie budzący zaufania jego uczestników do władzy publicznej;
- art. 6, 7, 8, 9, 11 oraz art. 77 par. 1 K.p.a. poprzez wydanie zaskarżonej decyzji mimo, iż podjęta decyzja nie realizuje żadnych obowiązków nałożonych na organ w/w przepisami w szczególności obowiązków wynikających z Postanowienia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska uzgadniającego warunki realizacji przedsięwzięcia, Opinii Sanitarnej Podkarpackiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego;
- art. 7, 8, 77 par. 1, art. 107 par. 1 i 3 K.p.a. oraz art. 64 ust. 1 pkt 1, art. 57 ust. 1 pkt 2, art. 58 pkt 1 pkt 1, 2, 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko poprzez oparcie się, przy wydawaniu zaskarżonej decyzji,

przez organ I instancji w przeważającej części na niewiążących i pobieżnych opiniach społeczeństwa, co doprowadziło do nie uwzględnienia przez organ I instancji dokumentacji w postaci raportu, Postanowienia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska uzgadniającego warunki realizacji przedsięwzięcia, Opinii Sanitarnej Podkarpackiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego;

- 7, 77 par. 1, 107 K.p.a. poprzez zaniechanie rzetelnego rozpatrzenia stanu sprawy i wyczerpującego rozpatrzenia zebranego materiału dowodowego;
- art. 7 K.p.a. poprzez uznanie, że interes publiczny jako interes przeważający nad interesem wnioskodawcy przemawia za odmową ustalenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia podczas gdy przepis art. 7 K.p.a. nie znajduje w niniejszej sprawie zastosowania ponieważ przesłanki wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach są sprecyzowane w przepisach prawa materialnego, a zatem nie jest to decyzja podejmowana na podstawie uznania administracyjnego, a tylko w odniesieniu do takich znajduje zastosowanie art. 7 K.p.a.,
- art. 80 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. z 2008 r. Nr 199, poz. 1227 ze zm.), gdyż przeprowadzone postępowanie dowodowe pozwoliło na skuteczne określenie środowiskowych uwarunkowań dla przedmiotowego przedsięwzięcia o jakim mowa w zaskarżonej decyzji, a mimo to organ odmówił określenia środowiskowych uwarunkowań;
- art. 80 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko, poprzez wydanie decyzji odmownej podczas gdy skoro RDOS w Rzeszowie pozytywnie uzgodnił planowane przedsięwzięcie, precyzyjnie wskazując warunki środowiskowe, które należy spełnić przy jego realizacji, to wójt Gminy Żurawica nie miał prawnej możliwości odmowy ustalenia środowiskowych uwarunkowań;
- art. 80 ust. 1 w zw. z 77 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko poprzez bezprawne rozszerzenie ustawowego katalogu przesłanek odmowy zgody na realizację przedsięwzięcia, w sytuacji której w sprawie nie występowała żadna okoliczność ani przesłanka zawarta w katalogu podstaw odmowy wydania pozytywnej decyzji;
- art. 82 i 86 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko, poprzez jego nieprawidłowe powołanie w sentencji decyzji, albowiem przepis art. 82 określa elementy, które winny znaleźć się w decyzji pozytywnej, natomiast w przedmiotowej sprawie organ I instancji wydał decyzję odmowną, która pozbawia stronę możliwości ubiegania się o wydanie pozwolenia na budowę, a zatem nie może wiązać organów występujących w kolejnych etapach inwestycyjnych;

- art. 85 ust. 2 pkt 1 b ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko w zw. z art. 107 § 3 kpa, gdyż uzasadnienie decyzji nie zawiera informacji w jakim zakresie zostały uwzględnione ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Fakt ten dodatkowo potwierdza, że przyczyną odmowy określenia środowiskowych uwarunkowań dla wnioskowanego przedsięwzięcia nie były kwestie merytoryczne dotyczące środowiska, a jedynie pozaprawne okoliczności dotyczące protestów mieszkańców, które w żadnym razie w aktualnym stanie prawnym nie są podstawą odmowy określenia środowiskowych uwarunkowań przedsięwzięcia;
- art. 80 ust.1 w zw. z art. 77 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko, poprzez wydanie odmownej decyzji nie biorąc pod uwagę wyników uzgodnień i opinii, o których mowa w art. 77 ust. 1 wspomnianej ustawy;
- art. 85 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko w zw. z art. 7, 8, 10, 77 par. 1 K.p.a., poprzez wydanie decyzji opierając się po części na opinii Stowarzyszenia która ma jedynie opiniodawczy a nienormatywny charakter, z całkowitym pominięciem oceny dokumentów, wymaganych przez prawodawcę,
- art. 85 ust. 1 i 2 pkt 1 u.i.o.ś. poprzez brak wykazania w spornej decyzji w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione: ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, uzgodnienia regionalnego dyrektora ochrony środowiska oraz opinie właściwego organu Państwowej Inspekcji Sanitarnej;
- art. 85 ust. 2 pkt 1 u.i.o.ś. w zw. z art. 8, 10 K.p.a. poprzez brak odniesienia się przez organ w uzasadnieniu decyzji do wszystkich dowodów wymaganych w sprawie co skutkowało naruszeniem ogólnej zasady postępowania administracyjnego, wynikającej z art. 8 K.p.a., to jest pogłębiania zaufania obywateli do organów państwa oraz stanowiło naruszenie wynikającej z art. 10 K.p.a. zasady czynnego udziału strony w postępowaniu, co w konsekwencji rzutowało na prawidłowość wydanych decyzji;
- art. 77 ust. 1 pkt 1, ust. 3 i 4 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko w zw. z art. 6, 7, 8, 9, 11, 77 K.p.a., przejawiające się pominięciem w sprawie postanowienia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Rzeszowie wydanego trybie art. 77 ust. 1 pkt 1, ust. 3 i 4, determinującego kształt decyzji kończącej postępowanie w sprawie i wiążącej organ wydający decyzję;
- art. 112 w zw. z art. 113 ust. 1, 2, 3 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 roku Prawo Ochrony Środowiska w zw. z przepisami Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 roku w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku poprzez błędne przyjęcie, że hałas pochodzący od przedsięwzięcia jest bardziej uciążliwy niż inne rodzaje

hałasu występujące w okolicach realizacji planowanego przedsięwzięcia podczas gdy przepisy nie różnicują rodzajów hałasu i wprowadzają jedynie ograniczenie co do wysokości poziomu hałasu w środowisku w odniesieniu do hałasu emitowanego przez elektrownie wiatrowe.

Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji i orzeczenie co do istoty sprawy; ewentualnie o uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania organowi I instancji.

Ponadto wniósł o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z dokumentacji fotograficznej w postaci 7 zdjęć na okoliczność: wykazania, iż stan budynku położonego na działce nr 1355/1, pozostawia wiele do życzenia, a dokładniej, że jest to ruina, które nie może zostać uznana za spełniającą wymogi posesji czy siedliska.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze na podstawie akt sprawy zważyło, co następuje.

Zgodnie z art. 73 ust. 1 ustawy, postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia. Stosownie zaś do treści art. 61 ust. 1 pkt 1 ustawy, w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przeprowadza się ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Art. 59 ust. 1 ustawy stanowi, że przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wymaga realizacja następujących planowanych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko:

1. planowanego przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, oraz
2. planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, jeżeli obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko został stwierdzony na podstawie art. 63 ust. 1 ustawy, zgodnie z którym obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko stwierdza, w drodze postanowienia, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

W ramach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko sporządzany jest raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, który powinien zawierać informacje wskazane w art. 67 ustawy.

Stosownie zaś do treści art. 77 ust. 1 ustawy, jeżeli jest przeprowadzana ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy do wydania tej decyzji:

1. uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska i, w przypadku gdy przedsięwzięcie jest realizowane na obszarze morskim, z dyrektorem urzędu morskiego,

2. zasięga opinii organu, o którym mowa w art. 78, w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1-3 i 10-19 ustawy (w analizowanym przypadku jest to Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny).

Uzgodnienie regionalnego dyrektora ochrony środowiska następuje w drodze postanowienia, które powinno zawierać elementy wymienione w art. 77 ust. 4 ustawy.

Z przepisu art. 79 ust. 1 ustawy wynika, że przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy do jej wydania zapewnia możliwość udziału społeczeństwa w postępowaniu, w ramach którego przeprowadza ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Zgodnie zaś z art. 80 ust. 1 ustawy, jeżeli była przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, biorąc pod uwagę:

1. wyniki uzgodnień i opinii, o których mowa w art. 77 ust. 1,
2. ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko,
3. wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa,
4. wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone.

Art. 82 ust. 1 ustawy wskazuje jakie elementy powinna zawierać decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach, wydana po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Zgodnie zaś z treścią art. 85 ust. 1 ustawy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wymaga uzasadnienia. Wymagania co do treści uzasadnienia takiej decyzji przedstawia natomiast art. 85 ust. 2 ustawy.

Zaskarżoną decyzją Wójt Gminy Żurawica odmówił wnioskodawcy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na budowie dwóch elektrowni wiatrowych o mocy 2 x 2,3 MW o wysokości masztów H=115 m na działkach nr 1147/8 i nr 1311 położonych w miejscowości Maćkowice.

Uzasadniając odmowę organ I instancji podniósł, iż w trakcie prowadzonego od 2011 r. postępowania administracyjnego oraz podczas przeprowadzonej oceny oddziaływanie przedsięwzięcia na środowisko z udziałem społeczeństwa do Wójta Gminy wpłynęły petycje oraz pisma mieszkańców wsi Maćkowice (zamieszkujących m.in. w pobliżu planowanej inwestycji), w których mieszkańcy wyrażali swoje obawy dotyczące negatywnego oddziaływania wiatraków przede wszystkim na zdrowie ludzi, a także podnosili kwestię spadku wartości pobliskich nieruchomości, ochrony zabytków.

Ponadto, istotnym argumentem przy podejmowaniu decyzji dla przedmiotowego przedsięwzięcia jest „Wojewódzki Program Rozwoju Odnawialnych Źródeł Energii dla Województwa Podkarpackiego” zatwierdzony uchwałą Nr XLIII/874/14 Sejmiku Województwa Podkarpackiego z dnia 24 lutego 2014 r., w którym wskazano bezpieczną odległość projektowanych farm wiatrowych w odległości co najmniej 2 km od zabudowań.

Rozpatrując uwagi i zastrzeżenia społeczeństwa jakie wpłynęły do Wójta Gminy w trakcie prowadzonego postępowania, organ podzielił obawy dotyczące negatywnego oddziaływania zamierzonej inwestycji na zdrowie i życie ludzi, mieszkających w pobliżu planowanego przedsięwzięcia. Przede wszystkim podstawą tych obaw jest zbyt bliska lokalizacja turbin wiatrowych w stosunku do nieruchomości zamieszkałych. Społeczeństwo zostało poinformowane w sposób właściwy, a dostęp do informacji publicznej na prawidłowo został zapewniony.

Według organu niepokojący jest fakt podany w przedłożonych dokumentach, iż szereg badań firmie sporządzającej badania zostało wykonane w oparciu o otrzymane materiały od inwestora, dlatego też badania te nie odzwierciedlają stanu faktycznego.

Zdaniem organu alternatywą dla przedmiotowego postępowania jest możliwość wybrania przez Inwestora wariantu zerowego. (str. 54) opisanego w złożonym raporcie czy też rozważenie innej lokalizacji z zachowaniem odpowiedniej odległości.

Jako istotną przesłankę Wójt Gminy wskazał wady raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, przedłożonego przez inwestora. Według organu z raportu wynika, że przedmiotowa inwestycja, która to jest planowana do zrealizowania na co dzień okresowo powoduje wyższe natężenia hałasu, infradźwięków niż proponowana budowa wiatraków. A istniejącą przyczyną tak wysokiego, całodobowego natężenia hałasu jest praca Osuszani i Tłoczni Gazu Ziarnowego w Maćkowicach. Jest więc wątpliwym – zdaniem organu - aby uwzględniane one były przy badaniu hałasu skumulowanego, gdyż ich faktyczne uruchomienie nastąpiło znacznie później niż wykonane badania. Ponadto zarówno w raporcie, uzupełnieniach jak i wyjaśnieniach nie stwierdzono żadnych danych zawierających faktyczny dopuszczalny hałas. W trakcie postępowania wielokrotnie strony jak i mieszkańcy w codziennym swym zamieszkiwaniu podnosili problem, iż praca tych sprężarek jest wyraźnie słyszalna, a w niekorzystnych warunkach atmosferycznych wręcz uciążliwa. Tak więc należy uważać iż badania obejmujące hałas a przedstawiane w dokumentach nie odzwierciedlają stanu faktycznego i wprowadzają w błąd zarówno organy opiniujące jak i organ wydający decyzję.

Dodatkowym faktem jest sprawa znacznie mniejszej odległości od budynku zlokalizowanego na działce nr 1355/1 w szczególności znacznego oddziaływania hałasu niż wskazują dokumenty (poniżej 300mb) a tym samym oddziaływania, gdyż pominięty został fakt - ujęty w studium zabudowy Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego jednoznacznie zaznaczony jako teren osiedleńczy z usługami rozproszonymi na działce 1355/1, który to budynek faktycznie istnieje i wcześniej stanowił on własność Pana Zająca, a następnie jego córki Pani Gontarz i pomimo że stan techniczny budynku ma dużo do życzenia to jednak był on zamieszkiwany i obecnie zajmuje się nim nowy właściciel Pani Gontarz.

Ponadto, inwestor w raporcie powołuje się na zgodność planowanego przedsięwzięcia za studium zatwierdzonym Uchwałą nr 33/358/2002 z dnia 27 czerwca 2002 r. Rady Gminy Żurawica, które nie obowiązują. W 2010 r. nastąpiła zmiana studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Żurawica. Zapis zawarty w raporcie (1.1.7.1.2), iż lokalizacja elektrowni wiatrowej nie koliduje z ww. Studium zarówno z 2002 r. jak i 2010 roku jest błędny ponieważ jedynie w załączniku graficznym są określone tereny z przeznaczeniem pod budowę wiatraków a takich terenów w Studium nie wyznaczono.

W konkluzji uzasadnienia Wójt Gminy Żurawica stwierdził, iż odmowa wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zabezpieczy środowisko, a przede wszystkim mieszkańców żyjących w najbliższym sąsiedztwie planowanego przedsięwzięcia, przed negatywnym wpływem ze strony elektrowni wiatrowej, gdyż bezspornym jest fakt, że zarówno ochrona zdrowia jak i prawna ochrona życia człowieka są wartościami chronionymi konstytucyjnie.

Organ odwoławczy stwierdza, iż decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach zgody nie jest decyzją uznaniową. Mając na uwadze, że wprowadza ona ograniczenia w wykonywaniu prawa własności do nieruchomości, które jest chronione przez art. 21 Konstytucji RP, należy przyjąć, że organy w tym zakresie nie mają swobody działania. Katalog podstaw wydania decyzji negatywnych ma charakter zamknięty i zaś wynika z całokształtu regulacji prawnych.

Odmowa wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach może nastąpić w ściśle określonych sytuacjach, w tym w przypadku niezgodności lokalizacji przedsięwzięcia z obowiązującym na danym terenie miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego (art. 80 ust. 2 ustawy), odmowy uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia przez organ współdziałający (art. 80 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 77 ust. 1 ustawy), braku zgody wnioskodawcy na realizację przedsięwzięcia w innym wariantcie niż proponowany przez wnioskodawcę, w sytuacji, gdy organ skorzysta z możliwości określonej w art. 81 ust. 1 ustawy (art. 81 ust. 1 ustawy), czy też w przypadku wykazania znaczącego negatywnego oddziaływania na obszar Natura 2000 przy jednoczesnym braku spełnienia przesłanek z art. 34 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (art. 81 ust. 2 ustawy).

Sam tylko sprzeciw co do realizacji inwestycji stron lub członków społeczeństwa biorącego udział w postępowaniu, których interes faktyczny przemawia za innym sposobem zagospodarowania określonych nieruchomości, nie może być podstawą odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z dnia 12 kwietnia 2010 r., sygn. akt II SA/Kr 42/10).

Zgodnie z przepisem art. 85 ust. 2 ustawy w przypadku, gdy została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko uzasadnienie takiej decyzji powinno zawierać nie tylko informacje o przeprowadzonym postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa oraz o tym, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę, i w jakim zakresie zostały uwzględnione uwagi i wnioski zgłoszone w związku z udziałem społeczeństwa. Poza powyższym, w uzasadnieniu takiej decyzji winny znaleźć się informacje, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione: ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, uzgodnienia regionalnego dyrektora ochrony środowiska oraz opinie organu, o którym mowa w art. 78, wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone, a ponadto uzasadnienie stanowiska, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4 ustawy.

Planowane przedsięwzięcie - stosownie do par. 3 ust. 1 pkt 6 lit. b rozporządzenia Rady Ministrów z 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. Nr 213, poz. 1397 ze zm.) stanowi przedsięwzięcie mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Dla tego rodzaju przedsięwzięcia raport o oddziaływaniu na środowisko może być wymagany, jeżeli obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko został stwierdzony na podstawie art. 63 ust. 1 ustawy.

Wójt Gminy Żurawica po uzyskaniu wymaganych opinii właściwych organów (Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska i Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego), postanowieniem z dnia 14 listopada 2011 r. nałożył na inwestora obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, ustalając jednocześnie pełen zakres raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Następnie, po złożeniu przez inwestora raportu o oddziaływaniu na środowisko oraz po dokonaniu uzgodnień co do warunków realizacji inwestycji z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska i Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym (odpowiednio postanowienie z dnia 01.04.2014 r. i opinia z dnia 08.08.2013 r.), Wójt Gminy Żurawica odmówił określenia środowiskowych uwarunkowań realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia.

Podkreślenia wymaga, iż Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Rzeszowie postanowieniem znak: WOOŚ42.13.3.2013 KF-19 z dnia 01.04.2014 r. uzgodnił pozytywnie warunki przedmiotowego przedsięwzięcia, a stanowisko tego organu jest wiążące dla organu wydającego decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia, w przeciwieństwie do opinii negatywnej Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Przemyślu, zawartej w piśmie znak: PSNZ.465-1/13 z dnia 08.08.2013 r. (por. wyroki Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z dnia 29 maja 2014 r. sygn. akt II SA/Rz 1208/13, wyrok sygn. akt IV SA/Wa 822/09, wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 20 czerwca 2007 r., sygn. akt II OSK 922/06).

Odnośnie elementów raportu o oddziaływaniu na środowisko, ocenionych negatywnie przez Wójta Gminy Żurawica, które wpłynęły na odmowną decyzję w niniejszej sprawie, należy podkreślić, iż zgodnie z przepisem art. 68 ust. 2 pkt 2 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko, organ określając zakres raportu może – kierując się usytuowaniem, charakterem i skalą oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wskazać:

- a. rodzaje warunków alternatywnych wymagających zbadania,
- b. rodzaje oddziaływań oraz elementy środowiska wymagającej szczegółowej analizy, oraz
- c. zakres i metody badań.

Organ prowadzący postępowanie ma decydujący wpływ na zakres raportu, w tym także uwzględniający stanowisko społeczności lokalnych, wyrażone w sprawie.

Obowiązkiem organu rozpoznającego sprawę, oprócz wnikliwej analizy przedłożonego raportu było także podjęcie wszelkich niezbędnych czynności zmierzających do usunięcia pojawiających się w toku postępowania, zastrzeżeń czy niejasności co do treści raportu.

W postępowaniu w przedmiocie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na organie prowadzącym postępowanie spoczywa główny ciężar oceny przedsięwzięcia w zakresie oddziaływania na środowisko. Organ ma prawo określać samodzielnie zakres raportu, w tym ma prawo żądać od inwestora dodatkowych wariantów przedsięwzięcia (art. 68 uioś), lecz nie jest związany jego ustaleniami (art. 85 ust. 2 pkt 1 lit. b uioś), ma również prawo wydać decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dla wariantu innego niż zaproponowany przez inwestora (art. 81 ust. 1).

Organ I instancji w swojej decyzji nie dokonał oceny stanowiska organu uzgadniającego Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Rzeszowie, a następnie wydał rozstrzygnięcie wbrew wnioskowi tego organu. Rozstrzygnięcie swe oparł przy tym w głównej mierze na negatywnym stanowisku lokalnej społeczności.

Uwagi i wnioski składane w związku z udziałem społeczeństwa są istotnym elementem postępowania zmierzającego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i powinny być wzięte pod uwagę, ale nie mogą one stanowić jedynej przyczyny wydania decyzji odmownej. Zgodnie z art. 80 ust. 1 pkt 3 ustawy, organ przy wydawaniu decyzji środowiskowej bierze pod uwagę wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa. Nie oznacza to jednak, że sprzeciw zgłoszony wobec planowanej inwestycji obliguje organ do odmowy wydania decyzji środowiskowej. Jedyne w ściśle określonych w ustawie wypadkach organ będzie uprawniony do odmowy ustalenia środowiskowych uwarunkowań, co wyżej wykazano.

Negatywne stanowisko społeczeństwa może wpłynąć na konkretne uwarunkowania i wymogi takiej inwestycji, co znajdzie wyraz w konkretnych zapisach decyzji nakładających na inwestora dodatkowe obowiązki mające przeciwdziałać, tudzież ograniczać negatywne oddziaływanie przedsięwzięcia na elementy środowiska.

Jeżeli organ znajdzie przekonującą argumentację w oparciu o przeprowadzone dowody, aby uwzględnić negatywne stanowisko społeczności ma obowiązek to uczynić poprzez stosowne zapisy w decyzji chyba, że dojdzie do wniosku, że inwestycja w wariantcie proponowanym przez inwestora jest niemożliwa do realizacji, a wnioskodawca nie wyrazi zgody na wariant dopuszczony do realizacji (art. 81 ust. 1 ustawy).

W tym stanie rzeczy należało orzec jak w sentencji, gdyż rozstrzygnięcie sprawy wymaga przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego w znacznej części, we wskazanym wyżej zakresie.

Rozpatrując ponownie sprawę organ rozważy i ustosunkuje się także do zarzutów skarżącego podniesionych w odwołaniu, dotyczących przedmiotowego postępowania.

Po ponownym rozpatrzeniu sprawy organ I instancji wyda decyzję zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa materialnego i procedury administracyjnej.

Mając powyższe na uwadze postanowiono jak w sentencji.

Decyzja jest ostateczna.

Stronie przysługuje prawo zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Przemyślu, ul. Borelowskiego 1, w terminie 30 dni od dnia jej otrzymania.

Jednocześnie Kolegium zawiadamia, iż strona zamieszkała za granicą, jeżeli nie ustanowiła pełnomocnika do prowadzenia sprawy, obowiązana jest wraz z wniesieniem skargi ustanowić pełnomocnika do doręczeń.

Przewodniczący.....

Członek.....

Członek.....

Otrzymują:

1. Wójt Gminy Żurawica (+ akta sprawy)
2. Strona internetowa Urzędu Gminy Żurawica BIP
3. Tablica ogłoszeń Urzędu Gminy Żurawica
4. strony według oddzielnego wykazu
5. a/a